

VAPAA KATOLINEN

KIRKKO

Vapaan katolisen kirkon tiedotuslehti

nro 1 / maaliskuu 2016



Aluepiispalta

Jyväskylässä vietettiin lauantaina 13.02.2016 kansainvälisen kirkkomme 100-vuotisjuhlaa. Juhlaa vietettiin samana päivänä eri puolilla maailmaa, sillä kirkollamme on toimintaa 31 maassa. Pääjuhla tapahtui Rio Rancho'ssa Uuden Meksikon osavaltiossa USA:ssa piispainsynodin päätteeksi. Paikalla oli 14 piispaa. Kirkollamme on kaikkiaan 28 piispaa. Suomessa Vapaa katolinen kirkko on toiminut 90 vuoden ajan.

Jyväskylässä vietetyn juhlan kohokohta oli juhlamessu, jossa läsnä oli 27 henkilöä. Iltapäivällä kuulumme kolme esitystä kirkon historiasta. Ne julkaistaan tässä lehdessä jatkokertomuksena.

Haluan vielä nostaa esiin messun suurenmoisen ja laajan vaikutuksen:

Hyvällä syyllä pidämme Pyhää Eukaristiaa kristillisen palveluksen korkeimpana toimintana ja kiitosten tarjoamisena Hänelle, joka on sen antanut. Kaikki se rakkaus ja antamus, jota niin vapaasti vuodatetaan palvelusmenon aikana ja henkisen voiman ääretön runsaus, jota kutsutaan alas korkeuksista vastauksena, kerätään yhteen ohjaavan enkelin toimesta ja levitetään ympäri maailmaa selebrantin antaman siunauksen myötä.

Pyhän Eukaristian seremonian kautta, joka kerta kun se vietetään, maailmaan virtaa rauhan ja voiman aalto, jonka vaikutusta tuskin voi yliarvioida ja tämä, joka on todella palvelusmenojen ensisijainen tarkoitus, saavutetaan joka kerta Pyhää Eukaristiaa

vietettäessä, oli pappi sitten yksinään omassa rukoushuoneessaan tai johtaen laajaa seurakuntaa jossain suurenmoisessa katedraalissa.

Sen vuoksi messu tarjoaa meille vertaansa vailla olevan mahdollisuuden tulla yhdessä Jumalan työntekijöiksi, tehdä Hänelle tosi ja ylistyksen arvoisen palveluksen toimimalla Hänen ihmeellisen voimansa kanavina.

Lopuksi muutama sana pääsiäisen vertauskuvallisesta sanomasta:

Kertomus, joka liittyy Kristukseen, tapahtuu jokaisen ihmisen sisällä ja sielun toimesta. Tällaisessa vertauskuvallisessa kirjoitustavassa jokainen yksilö ei ole ainoastaan historiallinen henkilö, mutta myös ominaisuus henkilöitymästä, jokaisen ihmisolennon voima ja heikkous. Keskeinen hahmo evankeliumeissa, Herra itse esimerkkinä, mystisesti edustaa jumaluutta kaikessa luonnossa ja ihmisessä, sisäinen Kristus, sisäisesti meissä asustava Kristus, Sielun Logos, jumalallinen "Ääni".

+ Gunnar

Saarna kirkon 100-vuotisjuhlassa

Miettiessäni kattavaa teemaa satavuotisen kansainvälisen kirkkomme juhlapäivän saarnaksi, päädyin *rakkauteen*.

Rakkaus on kaiken ylläpitävä voima niin universumissa kuin ihmisessäkin. Rakkaus oli varmaan myös tasan sata vuotta sitten James Ingall Wedgwoodille suuri innoituksen lähde kun hänet pyhitettiin piispaksi. Siinä istutettiin uusi siemen, tai ehkä oikeammin sanottuna taimi, sillä juontavathan kansainvälisen kirkkomme ja sen myötä (Suomen) Vapaan katolisen kirkon todelliset juuret paljon kauemmaksi taaksepäin.

Monien vaiheiden kautta, joista kuulemme myöhemmin tänään, rakkaus on mielestäni ollut ja on edelleen Vapaan katolisen kirkon kantavana voimana. Tämäkään kirkko ei ole välttynyt vastoinkäymisiltä ja vaikeuksilta. Mutta, ikään kuin punaisena lankana rakkaus on aina läpäissyt ja voittanut vaikeudet, ja rakkauteen saamme turvautua myös tulevaisuudessa. Itse asiassa rakkaus on ainoa mahdollisuus selviytyä vaikeissa olosuhteissa kirkoissa, uskonnoissa ja niiden ulkopuolella.

Rakkaus ei ole pelkkä fraasi. Paavali tiesi millainen oikea rakkaus on. Ensimmäinen kirje korinttilaisille kertoo tästä. Olemme kuulleet nämä sanat lukemattomia kertoja, mutta yhä ne puhuttelevat ja vetoavat ihmisiin ympäri maailman: "Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele

kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii” (13:4-7).

Joskus ajatellaan, että rakkaus on vain lempeää tunnetta tai kiintymystä. Onhan se sitäkin, mutta samalla suunnattoman paljon enemmän. Pelkkä inhimillinen tunne, ajatus tai edes teko ei voi täydellisesti ilmaista rakkauden olemusta. Vain Jumalan pyhä *Läsnäolo* voi sen paljastaa, koska Jumala on rakkaus. Hänessä me elämme, liikumme ja olemme. Rakkaus on kaiken elämän ykseys. Lähestyessämme Häntä, eli toimiessamme Hänen nimessään, *Hän on läsnä*, ja Hän on toimija. *Hän toimii meissä*. ”Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään” (Matt.18:20). – Tietenkin tuollainen korkea päämäärä saattaa vielä olla meidän saavuttamattomissamme. Mutta olen vakuuttunut siitä, että se voi jo nyt *koskettaa meitä jokaista*, kunnes sydämessämme voimme yhtyä galatalaiskirjeen sanoihin: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa” (2:20).

Emme voi koskaan ymmärtää mitä rakkaus on, ellemme rakasta Hänen rakkaudellaan, ts. niin kuin Hän rakasti maailmaa; ellemme antaudu ehdoitta ja kokonaan Hänen käytettäväkseen. On unohdettava omat pyyteet ja ennakkoodotukset – itsemme kokonaan. Virsikirjamme virsi no. 19 ilmaisee asian juuri näin: ”Tulkoon tahto, mieli mun/kansas sopusointuhun./Kuninkaani Sulle teen/istuimesi sydämeen... Sulle annan ainoan/rakkauteni palavan./Itseni, oi, kokonaan/valmis olen antamaan”.

Luopuminen minäkeskeisyydestä on suuri haaste, jossa usko voi joutua koetukselle. Epäily voi hiipiä mieleen. Mitä *minusta* jää jäljelle, jos noudatan virtemme sanoja ”Itseni oi kokoaan valmis olen antamaan”? Totuus voi aluksi tuntua jopa julmalta: Ei mitään jää jäljelle; ei yhtään mielen sopukkaa täynnä minäkeskeisyyttä, erillisyyden tunnetta, kunnianhimoa, paremmuuden tunnetta jne. Mutta tästä alkaa todellinen henkinen pyhiinvaellus, sillä tärkein kysymys ei olekaan ”mitä *minusta* jää jäljelle?”, vaan kuka minä olen?” Jo Delfoin oraakkeli kehotti, ”Ihminen, tunne itsesi!”

Vapaan katolisen kirkon ”Periaatteiden esitys” vastaa kysymykseen ”Kuka minä olen” seuraavasti: ”Ihminen on kokonaisuus, henki, sielu ja ruumis. Ihmisen henki on Jumalan kuva, on olemukseltaan jumalallinen. Sen tähden hän ei voi lakata olemasta; hän on ikuinen ja hänen tulevaisuutensa kunnialla ja loistolla ei tule loppua olemaan.”

Lopultakaan mitkään opit tai pyhät kirjoitukset eivät *todella* vastaa perimmäisiin kysymyksiin. Ne eivät ole lainkaan *selitettäviä* asioita. Lopulliset ”vastaukset” odottavat *tietoisuuden*, itse elämän ytimessä löytäjänsä. Siellä ei ole kysymyksiä eikä vastauksia, ei kysyjää eikä vastaajaa. Elämä on kokonaisuus vastakohtaparien yläpuolella, tai ehkä oikeammin sanottuna kaiken sisäisenä ja ulkoisena

todellisuutena, juuri kokonaisuutena. Todellisuus ei avaudu harhailevalle ja epäilevälle mielelle, mutta se voi paljastua *sydämen hiljaisuudessa*, jossa sisäisen Kristuksen vielä heikko ääni kuuluu. Ehkä se kuiskaa: ”Minä ja Isä olemme yhtä” (Joh. 10:30).

Kirkkomme liturgiassa on useita viittauksia Kristuksen sisäiseen läsnäoloon. Konfirmaatiohymnissä lauloimme mm. ”Oi anna äänes kuulla / syvyydest sieluni...” Ja Pyhän sakramentin siunauksessa, jota vietämme täällä myöhemmin tänään, on lause, joka mielestäni kiteyttää kirkkomme koko sisäisen sanoman muutamaan riviin: ”Oi Herra Kristus, Sinä ihmishengen salainen Asujain / Avaja silmäsi meissä, jotta nähdä saattaisimme”.

VKK Jyväskylä 13.2.2016

+ Göran

Kirkon 100-vuotisjuhlien yhteydessä pidetyn historiikin ensimmäinen osa:

Vapaa katolinen kirkko Suomessa (Kirkon historian alusta vuoteen 1950, koonnut Oiva Ahola)

Alussa

Kuten monissa muissakin asioissa, myös Vapaassa katolisessa kirkossa on tarkan alkamisajankohdan määrittäminen hieman epämääräistä, koska eri henkilöt pitävät eri tapahtumia asioiden alkuna. Siksi mainitsen muutamia seikkoja, jotka osaltaan ovat johtaneet kirkkomme syntyyn ja kasvuun.

Kun tutkitaan maailman eri uskontoja, voidaan monien kohdalla todeta, että seremoniat, periaatteet ja monet muut käytännön seikat ovat varsin paljon yhteneväisiä, sitä enemmän, mitä historian hämäriin palataan. Kehitys johtaa kuitenkin monesti eri syistä johtuen jonkinlaiseen separoitumiseen ja filosofiat eriytyvät omien ominaisuuksiensa sanelemaan uomaan historiassa.

Koska Vapaa katolinen kirkko on eräs roomalaiskatolisesta kirkosta alkunsa saanut liike, on sillä perintönään ns. Apostolinen Perättäisjärjestys. Näin ollen kirkkomme piispojen ja papiston hengelliset vihkimykset ovat riidattomasti päteviä, sillä ne ovat peräisin Hollannin Vanhasta Kirkosta, jolle ne ovat tulleet Jansenisteilta, joka on ollut 1600-1700 luvuilla roomalaiskatolisen kirkon sisällä vaikuttanut liike. Hollannin vanhasta kirkosta, sen Englannissa olevasta Vanhan katolisen kirkon haarasta

polveutuu Vapaa katolinen kirkko suoraan. Seremoniallinen perintö on lähellä roomalaiskatolista kirkkoa.

Periaatteita

Koska kirkkomme perustajat ja pääosa alun jäsenistä olivat Teosofisen Seuran jäseniä, on luonnollista, että sekä alun toiminta että myöhempikin toiminta tapahtui TS:n kanssa yhteistyössä. Jo melko varhain kirkon toiminnalle asetettiin joitakin tunnusomaisia piirteitä, kuten teosofinen maailmankatsomus sekä

- Vapaan katolisen kirkon kristillisuus = pääpainona kristillinen etiikka ja moraalit.
- VKK antaa erityisen suuren arvon Pyhälle Ehtoolliselle.
- VKK jättää opilliset kysymykset jokaisen itsensä ratkaistavaksi.
- Tarkasti suunnitellut seremoniat tuottavat tehokkaan tavan toimia.

Alkusysäys Englannissa

1900 luvun toinen vuosikymmen oli valtaviin myllerryksien aikaa sekä maailmanpoliittisesti, että monien yksittäisten maiden historiassa. Sama koski myös tapahtumia Englannin Vanhakatolisen kirkon piirissä ja johtivat lopulta siihen, että 13. päivänä helmikuuta 1916 piispa Frederick Samuel Willoughby pyhitti James Ingall Wedgwoodin Vanhakatolisen kirkon piispaksi kahden muun piispan avustamana. Piispa Wedgwood oli alun perin kiinnostunut urkujen soitosta ja toimi anglikaanisen kirkon urkurina. Hän oli kerran käynyt kuuntelemassa Annie Besantin luentoa ja kun tämä tuli uudelleen lähistölle puhumaan, hän meni jälleen sinne ottaen mukaansa kirkkonsa kirkkoherran. Kun hän sitten kolmen päivän kuluttua liittyi Teosofiseen Seuraan, erotettiin hänet heti kirkosta.

Historiikki jatkuu seuraavassa numerossa otsikolla: Toiminta viriää Suomessa.

Symboliikasta liittyen pääsiäisenajan tapahtumiin

Geoffrey Hodsonilta kysyttiin vuonna 1952, mikä merkitys oli keihäällä, joka työnnettiin Jeesuksen kylkeen ristillä.

Vastaus

Erässä merkityksessä ristiinnaulitseminen on todellakin vapautuneen tai lähellä vapautusta olevan vihityn henkinen kruunaaminen, vihityn, joka lopulta kuolee

alemmalle itselle ja alemman itsen erillisyydelle. Ihon puhkaiseminen ja siten keihään isku, eräässä merkityksessä tarkoittaa, että viimeinen kerros erillisyydestä (iho) on siten katkaistu, puhkaistu. Sen jälkeen totuus ykseydestä tunnetaan. Tämän jälkeen tapahtuu, että haavoitettujen käsien kautta siunaus ja voima, virraten avointen haavojen kautta, voi saavuttaa maailman pyhittääkseen ja pelastaakseen sen.

Keihäs symboloi myös maailman vihaa, jonka jokaisen neljännen asteen vihityn täytyy vapaaehtoisesti ottaa vastaan sisälleen, muuntaakseen sen rakkaudeksi. Enää ei voi olla itsensä suojelua. Sydän on aina avoinna maailman pahuudelle, vihalle, halveksunnalle ja huonolle kohtelulle. Näin täytyy olla. Tämä on laki. Osa maailmamme korkeiden vihittyjen työstä sanotaan olevan tuota henkistä alkemiaa, minkä keinoilla pahat voimat muunnetaan vastakkaisiksi ja lähetetään jälleen siunauksena maan päälle. Tuon toiminnan aulis hyväksyminen ja pahan muuntaminen vaativat suunnattoman määrän itsensä hallitsemista – koskaan enää ei voi hakeutua suojaan, ei olla riippuvainen tai eristäytyä jostakin tai jostain henkilöstä kuinka ruma, paha, vastenmielinen tai häijy, asia tai henkilö onkaan. Tämän itse-määräämisen voiman korostamiseksi ruumiinkidutuksen symbolia käytetään. Sotilas työntää keihään ruumiiseen. Jos tämä on lainkaan hyväksyttävää sinulle, olet huomannut, että mahtavat totuudet löydetään maailman vertauskuvien ja symbolien hunnun alta.

Kirkon vuosikokous

Vuosikokous pidetään Helsingissä sunnuntaina 8. päivänä toukokuuta 2016 messun jälkeen klo 14.00 Vuosikokouksessa keskustellaan mm . hiljentymispäivien ohjelmasta. Perinteinen ohjelmatarun on nähtävissä kirkon nettisivuilla. Uusia ehdotuksia voit lähettää jo ennen vuosikokousta osoitteeseen: info@vapaakatolinen.fi

Vuokrarinki

Muutamit kirkkomme jäsenet ja ystävät ovat jo pidemmän aikaa maksaneet kuukausittain pienen Franzeninkatu 5:ssä sijaitsevasta huoneistosta menevän vuokratulun kattamiseksi. Myös uudet maksajat ovat tervetulleita tähän vuokrarinkiin. Kertasuorituksetkin otetaan kiitollisuudella vastaan. Avustukset tilille: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22. Käyttäkää viitenumeroa 1070.

Tunnelmia 100-vuotisjuhlasta

Juhlaan valmistautuminen alkoi perjantaina, jolloin kirkko oli jo rakennettu Pekka Ervast temppeliin. Ohjelmassa oli konfirmaatio, parantamispalvelus ja esineiden siunaaminen. Isommat juhlapäivät eivät suinkaan järjesty itsestään, vaan vaativat aina paljon suunnittelua, järjestelyitä ja ihmisten ahkeruutta toteutuakseen. On aina yhtä sykkähdyttävää olla osana kirkkomme isompia tapahtumia, koska isomman joukon ollessa koolla tunnelma on ainutlaatuinen. Viikonlopun teemana oli monella tapaa rakkaus, ja nyt olen ymmärtänyt kuinka paljon ”perheen keskeistä” rakkautta VKK:n toiminnassa on mukana. Perheen kesken toki voidaan myös kinastella, vaikka maljakkojen paikoista, mutta lopputulos on aina komea, ja ehdottomasti kaikkien ponnisteluiden arvoista. Oli ihana nähdä tuttuja eri puolilta Suomea, ja iloksemme saimme myös muutamia uusia tuttuja joukkoomme. Perjantai-ilta oli minulle siitäkin syystä merkittävä, että olin seurakunnassa ensimmäistä kertaa yhdessä kolmevuotiaani kanssa. Hänellä riitti seuraamista ja ihmeteltävää, ja minä olin pakahtua rakkaudesta. Kolmevuotias pysyi penkissä paikallaan noin puoli minuuttia kerrallaan, mutta silti koin että osallistumisemme sujui hyvin. Kotona hän kertoi, että ”papalla oli hurjat vaatteet” (papalla tarkoitetaan tässä Piispa Gunnaria).

Varsinainen juhlapäivä koitti lauantaina, jolloin vietimme juhlamessun. Juhlamessun jälkeen kävimme ravitsemassa itseämme Jyväskylän Wanhalla Fredalla, jossa nautimme erittäin maistuvan lounaan. Lounaan jälkeen kuulumme kaunista musiikkia, sekä koosteet kirkon historiasta. Sitten nautimme kakkukahvit, jonka jälkeen juhlapäivä huipentui sakramentin siunaukseen. Uskon, että kaikki veivät mukanaan koteihinsa päivien kohottavaa vaikutusta. Juhlapäivä teki kaikki läsnä olleet osaksi rakkaan kirkkomme historiaa. Oma mieli oli iloinen, ja mielessä olivat sanat ”kaiken se kestää, kaikessa usko, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii”. Rakkaus on kantava voimamme, sekä juhlassa että arjessa.

Mia



Perjantaina 12.2.16 vietettiin konfirmaatio sekä parantamispalvelus.



Meneillään on juhlamessu.



Juhlamessun jälkeen 13.2.2016.

Mielenkiintoisia sivustoja

Esoteerinen lähde Geoffrey Hodsonin elämään ja työhön:

www.geoffreyhodson.com

TAPAHTUMAKALENTERI (Muutokset mahdollisia, varmista kirkon nettisivuilta)

HELSINKI

Maaliskuu

La 19.03. klo 14.00 Maria-meditaatio
Su 20.03. klo 10.30 Messu, palmusunnuntai
To 24.03. klo 10.30 Messu, öljyjen pyhitt.
Pe 25.03 klo 10.30 Pitkäperjantain messu
La 26.03 klo 10.30 Pyhä lauantai, messu
Su 27.03. klo 10.30 Pääsiäissunnuntain messu

Huhtikuu

Su 03.04. klo 17.00 Iltamenot
Su 10.04. klo 10.30 Messu
Su 17.04. klo 17.00 Parantamispalvelus

La 23.04. klo 14.00 Maria-Meditaatio
Su 24.04. klo 10.30 Messu

Toukokuu

Su 01.05. klo 17.00 Iltamenot
Su 08.05. klo 10.30 Messu
klo 14.00 Kirkon vuosikokous
Su 15.05. klo 17.00 Parantamispalvelus
La 21.05. klo 14.00 Maria-meditaatio
Su 22.05. klo 10.30 Messu
Su 29.05. klo 17.00 Iltamenot

Jyväskylä, Huhtikuu

Su 24.04. klo 10.30 Messu

TURKU

Maaliskuu

Su 27.3. klo 10.30 Pääsiäis-
sunnuntain messu

Huhtikuu

Su 10.04. klo 18.00 Parantamis-
palvelus ja iltahartaus
To 14.04. klo 18.00 Opintopiiri ja
iltahartaus. Opintopiirin aiheena
benediktiini munkki David Steindl-
Rast: The Music of Silence
Su 24.04. klo 10.30 Messu

Toukokuu

To 12.05. klo 18.00 Opintopiiri ja
iltahartaus
Su 15.05. klo 10.30 Messu
Su 29.05. klo 18.00 Iltahartaus ja
Sakramentin siunaus

YHTEYSTIETOJA

Kirkon sähköposti: info@vapaakatolinen.fi

Toiminta Helsingissä

Franzeninkatu 5 C, 00500 Helsinki

Kirkkoherra Erkki Solman, Kankaretie 2 D 44, 00770 Helsinki, puh. 09-3881590
sähköposti: erkki.a.solman@gmail.com

Pastori Robert Ekering, Iiluodontie 8 A 31, 00980 Helsinki, puh. 09 3433345
sähköposti: ekering@vapaakatolinen.fi

Pastori Göran Qvarnström, Liusketie 9 F 52, 00710 Helsinki, puh. 045-3245003
goran.qvarnstrom@vapaakatolinen.fi

Opintopiiri: Diakonissa Maj-Lis Jusslin, puh. 050 323 8322, jusslin@gmail.com

Toiminta Turussa

Brahenkatu 15 A 22, Turku

Toimintaa on myös Kemiön saarella ja Porissa.

Vt. kirkkoherra, Göran Bärlund, Koristonkaari 4 D 100, 20780 Kaarina,
puh. 02 2434 802, goran.barlund@kolumbus.fi

Turun opintopiiri: Diakonissa Berit Elfving, puh. 040 7249 854

Toiminta Jyväskylässä

Kauppakatu 5, piharakennus, 40100 Jyväskylä

Aluepiispa Gunnar Lindberg, puh. 050-5457607

Diakonissa Helena Lindgén-Pérez, puh. 040-5039545

Kirkon pankkitili ja rahastonhoitajat

Pankkitili: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22

Rahastonhoitajat: Helena Lindgrén-Pérez, email: helena.lindgren-perez@hotmail.fi

Mia Lindberg, email: mia.lindberg@vapaakatolinen.fi

Aluepiispa Gunnar Lindberg,
Syväkorventie 176, 41800 Korpilahti
puh. 050 5457 607
gunnar.lindberg@vapaakatolinen.fi

Apulaispiispa Göran Bärlund
Koristonkaari 4 D 100, 20780 Kaarina
puh. 040 724 9854
goran.barlund@kolumbus.fi

Ylivikaari Oiva Ahola,
Lukiokatu 29 A 4, 13100 Hämeenlinna,
puh 0500 474 241
Oivaahola@hotmail.com

Maria-sisaret: Maj-Lis Jusslin
Humalkallio 21. 02400 Kirkkonummi.
Puh. 050 3238322
maria-sisaret@vapaakatolinen.fi

Lisätietoja kirkosta ja sen tapahtumista: www.vapaakatolinen.fi

Vapaa katolinen kirkko on kansainvälinen, vapaa ja itsenäinen kristillinen kirkko, jonka apostolinen perättäisjärjestys polveutuu Hollannin vanhasta katolisesta kirkosta, joka erkani Rooman kirkosta yli 200 vuotta sitten. Vapaan katolisen kirkon perustamisvuodeksi katsotaan 1916. Kirkon perustaja piispat olivat C.W. Leadbeater ja J.I. Wedgwood. Suomen vapaa katolinen kirkko rekisteröitiin vuonna 1929.

Vapaa katolinen kirkko tunnustaa ja jakaa seitsemän historiallista sakramenttia. Sillä ei ole dogmeja, ja se antaa jäsenilleen täydellisen vapauden uskon asioissa pitäen luonnollisena, että jokaisen tulee etsiä ja löytää oma tiensä totuuteen.

Kirkko pitää kaikkia suuria maailman uskontoja tasavertaisina teinä Jumalan luo. Se pitää kosmista Kristusta kaiken alkuna ja loppuna, tienä, totuutena ja elämänä, joka piilevänä asuu kaikissa elävissä olennoissa. Luomakunnan mysteerissä Jumalan Äiti-aspekti on yhtä tärkeä kuin Isäaspekti. Keskeisiä aiheita ovat myös elämän ykseys, tietoisuuden involuutio ja evoluutio, sekä henkinen hierarkia. Jokainen etsijä uskonnostaan, tai sen puuttumisesta riippumatta on tervetullut osallistumaan kaikkiin kirkon seremonioihin ja Pyhään ehtoolliseen. Kaikki työntekijät toimivat kirkossa palkatta.